OKM:n lausunto, HE 29/2019 vp 21.10.19
Asiantuntija: tiedepolitiikan vastuualueen johtaja Erja Heikkinen, OKM

Vuoden 2014 valtion tutkimuslaitosten sekä tutkimusrahoituksen kokonaisuudistuksen vaikutukset sekä tieteen- ja tutkimusalojen rahoitusosuuksien kehittyminen uudistuksen jälkeen

Opetus- ja kulttuuriministeriö (OKM) katsoo, että Suomen kokoisen talouden tutkimus- ja innovaatiopolitiikkojen ja –toimien kehittämisen tulisi tapahtua koko tutkimus- ja innovaatiojärjestelmän tasoisilla toimilla. Pääministeri Rinteen hallitus on ohjelmassaan sitoutunut nostamaan tutkimukseen ja kehittämistoimintaan (T&K-toiminta) investoitujen menojen bruttokansantuoteosuutta neljään prosenttiin vuoteen 2030 mennessä. Ilmiölähtöinen hallitusohjelma edellyttää yhteiskunnan toimintalohkojen yhteisiä tai samansuuntaisia toimia, minkä tulisi yltää myös tutkimuksen ja innovaatiotoiminnan rahoitukseen ja muihin tutkimuksen edellytyksiä tukeviin toimiin. Hallitusohjelmassa on myös vahva YK:n kestävän kehityksen politiikkatavoitteiden juonne, joka yhdistää yhteiskunnan toimintalohkot ja edellyttää vahvaa tietopohjaa päätöksentekoa varten. Tutkimustyö ja innovaatiotoiminta tuottavat tarvittavaa tietoa ja kytkeytyvät vahvasti myös koko koulutusjärjestelmään ja kansakunnan osaamistason noston tavoitteeseen.

OKM:n näkemyksen mukaan valtion tutkimuslaitosten ja tutkimusrahoituksen kokonaisuudistuksessa (2014) pyrittiin järjestelmätason muutokseen, mikä ei kuitenkaan lisännyt tutkimusjärjestelmän sisäistä yhteentoimivuutta. Tutkimuslaitosten olomuotoja muutettiin keskenään erilaisilla tavoilla: kahdesta (VTT, Mikes) tehtiin yksi lakiperustainen valtion erityistehtäväyhtiö ja kahdessa muussa laitosten fuusiossa syntyneet uudet laitokset säilytettiin valtion talousarviotaloudessa, kaksi (Kuluttajatutkimuskeskus KTK ja Kriminologian ja oikeuspolitiikan instituutti Optula) liitettiin Helsingin yliopiston valtiotieteelliseen tiedekuntaan ja osa laitoksista jatkoi toimintaansa fuusioitta, mutta aiempaa pienemmällä rahoituksella.

Vuoden 2014 uudistuksen rahoittaminen leikkaamalla tutkimuslaitosten sekä Suomen Akatemian ja Tekesin budjetteja ja näin kootun rahoituksen uudelleenohjaaminen tutkimusjärjestelmään toteutettiin OKM:n näkemyksen mukaan hyvässä tarkoituksessa. Uudistuksen tavoitteet on vain osittain saavutettu. Tutkimus- ja innovaatiojärjestelmän sisäinen koherenssi on todennäköisesti parantunut, mutta se ei välttämättä ole uudistuksen rahoitusjärjestelyjen tulosta.

OKM:n käsityksen mukaan **valtioneuvoston selvitys- ja tutkimustoiminnan rahoitus VN TEAS** perustettiin todelliseen tarpeeseen tuottamaan nopeasti tietoa valtioneuvoston ministeriöiden käyttöön, mutta toteutus on monimutkainen ja siksi hidas. Instrumentista on tullut osittain korvaaja tutkimuslaitosten leikatulle rahoitukselle, mikä ei ollut tarkoitus. Yliopistot ja ammattikorkeakoulut eivät ole löytäneet VN TEAS -instrumenttia, mihin voi olla monia syitä, kuten tieteellisten julkaisujen painottuminen tutkijanuran meritoitumisjärjestelmissä. Kuitenkin niidenkin osaamisesta olisi hyötyä selvityksiä tehtäessä.

Strategisen tutkimuksen neuvoston perustaminen Suomen Akatemian yhteyteen on tuottanut uudentyyppisen kilpaillun rahoituksen instrumentiston suomalaiseen julkiseen tutkimusrahoitukseen. Hakujen aihealueiden valintaan on osallistettu tutkimusyhteisöä ja sen sidosryhmiä laajasti. Rahoitusta saavat monentyyppiset organisaatiot. OKM:n näkemyksen mukaan negatiiviseksi vaikutukseksi erilaisissa tarkasteluissa nousee kuitenkin rahoituksen siirtämisen Suomen Akatemian yhteyteen tarkasteleminen jälkikäteen Suomen Akatemian myöntövaltuuden kehityksen osana, ei Akatemian yhteydessä toimivan neuvoston rahoituksena. Tämä on ollut omiaan ruokkimaan keskustelua, jossa julkista tutkimus- ja kehittämistoiminnan rahoitusta uudistetaan polarisoituneista lähtökohdista. Tämä näkyy vuoden 2020 talousarviossa Business Finlandin ja Suomen Akatemian rahoituskehityksessä.

Tilastokeskuksen aineistoissa (2007-2017) ei OKM:n tulkinnan mukaan ole selkeää yhteyttä tutkimuslaitosten budjettileikkausten, tutkimuslaitosten tutkimusmenojen kehityksen ja korkeakoulujen tutkimusmenojen vastaavien tieteen- ja tutkimusalojen menojen kehityksen välillä.

Opetus- ja kulttuuriministeriö päätyi yhdessä työ- ja elinkeinoministeriön kanssa esittämään keväällä 2019 mallia, jossa tutkimus- ja innovaatiojärjestelmän eri osia kehitetään yhtenä kokonaisuutena. Jos pidetään kiinni neljän prosentin bruttokansantuoteosuustavoitteesta tutkimus- ja kehittämistoiminnan rahoituksessa, julkisilla toimilla on pystyttävä innostamaan yksityinen sektori panostamaan omaan ja muiden Suomessa tekemään tutkimukseen ja kehittämistoimintaan. Rahoituksen lisäksi vain eduskunnalla on hallituksen esityksestä mahdollisuus säätää ja muuttaa lakeja. Useat OECD-maat ovat saaneet TKI-intensiteettiä nostettua T&K-verohelpotuksilla, joista ovat useimmissa maissa hyötyneet eniten pienet ja keskisuuret yritykset. Säännösten lisäksi voisi tarkastella, missä määrin budjetin pääluokkien sisäisillä uudelleenkohdistuksilla voitaisiin nostaa panostuksia T&K-toimintaan.

OKM:n lausunto, Tulevaisuusvaliokunnan kuuleminen, johtaja Erja Heikkinen **23.10.2019**
HE 29/2019 vp Hallituksen esitys eduskunnalle valtion talousarvioksi vuodelle 2020

Muistio: OKM (opetusneuvokset Matti Kajaste ja Riina Vuorento) **10.10.2019**

Tieteellisen tutkimuksen rahoituksen nykytila

Valtion talousarviotalouden T&K-menoista lähes 60 % käytetään opetus- ja kulttuuriministeriön hallinnonalalla (yliopistot, ammattikorkeakoulut, Suomen Akatemia). Suomen Akatemian rahoituksesta noin 80 % päätyy yliopistojen käyttöön kilpailtuna rahoituksena.

Korkeakoulujen ja tutkimuslaitosten tutkimusrahoituksen nykytilaa voidaan tarkastella kahdelta kannalta: Tutkimukseen osoitetun julkisen rahoituksen näkökulmasta sekä tutkimusmenojen toteuman näkökulmasta. Tuorein kuva T&K-toimintaan osoitetuista määrärahoista saadaan talousarviosta.

Taulukko 1: Keskeiset tutkimus- ja kehittämismäärärahat ja niiden kehitys, miljoonaa euroa[1)].

	2019 varsinainen talousarvio	2020 esitys	2019–2020 muutos	2019–2020 muutos, %
Yliopistot[2]	631	668	37	6
Ammattikorkeakoulut	68	72	4	6
Valtion tutkimuslaitokset	184	189	6	3
— josta VTT[3]	78	81	3	4
Tutkimusorganisaatioiden tutkimusmäärärahat, yhteensä	883	929	47	5
Suomen Akatemia	469	423	–47	–10
— josta strateginen tutkimus	56	55	–1	–2
Business Finland (ex-Tekesin osuus)	583	620	37	6
— josta t&k-rahoitus[4]	451	500	49	11
Rahoitusorganisaatiot yhteensä	1 052	1 043	–9	–1
Valtioneuvoston selvitys- ja tutkimustoiminta	11	11	0	–5
Valtion korvaus terveydenhuollon yksiköille erikoissairaanhoitolain mukaiseen tutkimustoimintaan	24	25	1	5
Keskeiset rahaerät, yhteensä	1 970	2 008	38	2
– vain t&k-rahoitus, yhteensä	1 838	1 888	50	3
– muu t&k-rahoituserät	153	~153	0	0
Arvio valtion koko t&k-rahoituksesta	*1 991*	*2 041*	*50*	*3*
Arvio valtion t&k-rahoitusintensiteetistä	0,82 %	0,82 %		

[1)] Metodologisista ja muista muutoksista johtuen vuosien 2019 ja 2020 t&k-rahoitusluvut eivät ole suoraan vertailukelpoisia aiempien vuosien tietojen kanssa.

[2)] T&k-rahoituksen kehityksen vertailukelpoisuuden parantamiseksi yliopistojen valtionrahoitukseen ei ole laskettu mukaan arvonlisäverokompensaatiota. Tutkimukseen kohdentuva osuus kokonaisrahoituksesta on pidetty tässä laskelmassa vuoden 2020 osalta prosentuaalisesti samalla tasolla kuin edellisenä vuonna. Tämä parantaa eri vuosien tietojen verrattavuutta ja myös yhtenevyyttä Tilastokeskuksen t&k-budjettianalyysin tietoihin.

[3)] VTT:n t&k-rahoitus on arvio, joka perustuu talousarvioesitystietojen ohella Tilastokeskuksen aineistoihin. Luku tarkentuu Tilastokeskuksen budjettianalyysissä helmikuussa 2020.

[4)] Business Finlandin ex-Tekesiin kohdentuvasta rahoituksesta huomattava osuus kohdistuu muuhunkin kuin kansainväliset tilastokriteerit täyttävään t&k-toimintaan.

Taulukosta 1 ilmenee, että korkeakoulujen tutkimusrahoituksessa on vuodelle 2020 hienoista kasvua. Edellisessä taulukossa Suomen Akatemian kokonaisrahoitusvolyymissa näkyy muutoksena vuoteen 2019 verrattuna kertaluonteisen lippulaivahankkeiden rahoituksen poistuminen (25 M€) ja vähennyksenä Akatemialta kertaluonteinen EuroHPC tutkimusinfrastruktuurin rahoitus (20 M€) vuonna 2020. TAE2020 tullaan esittämään, että EuroHPC –rahoitus vuonna 2020 on 10 M€ euroa pienempi, että Suomen Akatemian osuus kasvaa vastaavalla summalla.

Suomen Akatemian yhteydessä toimii Strategisen tutkimuksen neuvosto, jonka vuosittainen myöntövaltuus on ollut useana peräkkäisenä vuotena 55,6 miljoonaa euroa. Käytännössä valtion T&K-rahoitus säilyy kokonaisuutena ennallaan.

Tutkimus- ja innovaationeuvosto asetti vuonna 2017 tavoitteeksi, että Suomen kansalliset T&K-menot nousevat 4 prosenttiin bruttokansantuotteesta vuoteen 2030 mennessä (v. 2017 osuus on 2,73 %). Sama tavoite sisältyi myös vuonna 2017 julkistettuun korkeakoulutuksen ja tutkimuksen visioon 2030. Tavoite on otettu myös pääministeri Rinteen hallitusohjelmaan. Tutkimus- ja innovaationeuvoston kokouksia varten laadittiin opetus- ja kulttuuriministeriön ja työ- ja elinkeinoministerön yhteinen laskelma siitä, mitä tavoitteen saavuttaminen käytännössä merkitsisi tasaisella kasvulla, hyödyntäen valtiovarainministeriön pitkän aikavälin BKT-ennustetta. Bruttokansantuotteen odotetaan kasvavan noin 45 % seuraavien 11 vuoden aikana. T&K-menojen olisi näin kasvettava kaikilla sektoreilla noin 111 % olettaen, että yksityisen sektorin T&K-menot ovat vastedeskin noin 2/3 kansallisista menoista. Tasaisella vauhdilla vuosittaisen julkisten T&K-menojen lisäys tulisi vuosina 2019 ja 2020 olla noin 160 miljoonaa euroa ja vuonna 2030 noin 200 miljoonaa euroa. Nykyiset julkiset panostukset tutkimus- ja kehittämistoimintaan eivät näytä tukevan tavoitteen saavuttamista.

Korkeakoulujen tutkimustoiminnan menot

Autonomiset korkeakoulut päättävät itse rahoituksensa suuntaamisesta eri toimintoihin. Esimerkiksi yliopistot ovat yleensä käyttäneet perusrahoituksestaan noin kolmasosan tutkimustoimintaan. Tilastokeskus seuraa tutkimustoiminnan volyymia tutkimushenkilökunnan ajankäyttökyselyillä. Kyseessä on näin arvio todellisesta tilanteesta. Tuoreimmat luvut ovat vuodelta 2017. Tilastokeskus julkaisee vuoden 2018 luvut lokakuun 2019 lopussa.

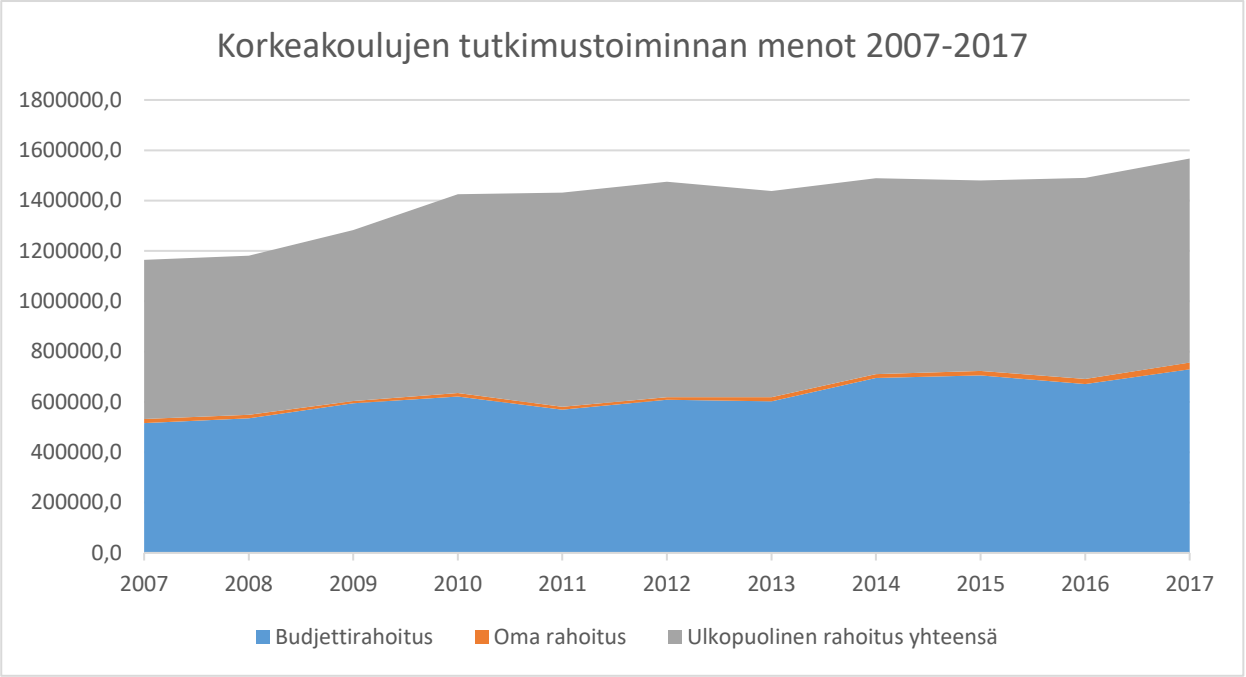

Lähde: Tilastokeskus

Korkeakoulujen tutkimustoimintaa on jo pitkään toteutettu käytännössä puoliksi opetus- ja kulttuuriministeriön budjettirahoituksella ja puoliksi ulkopuolisella rahoituksella.

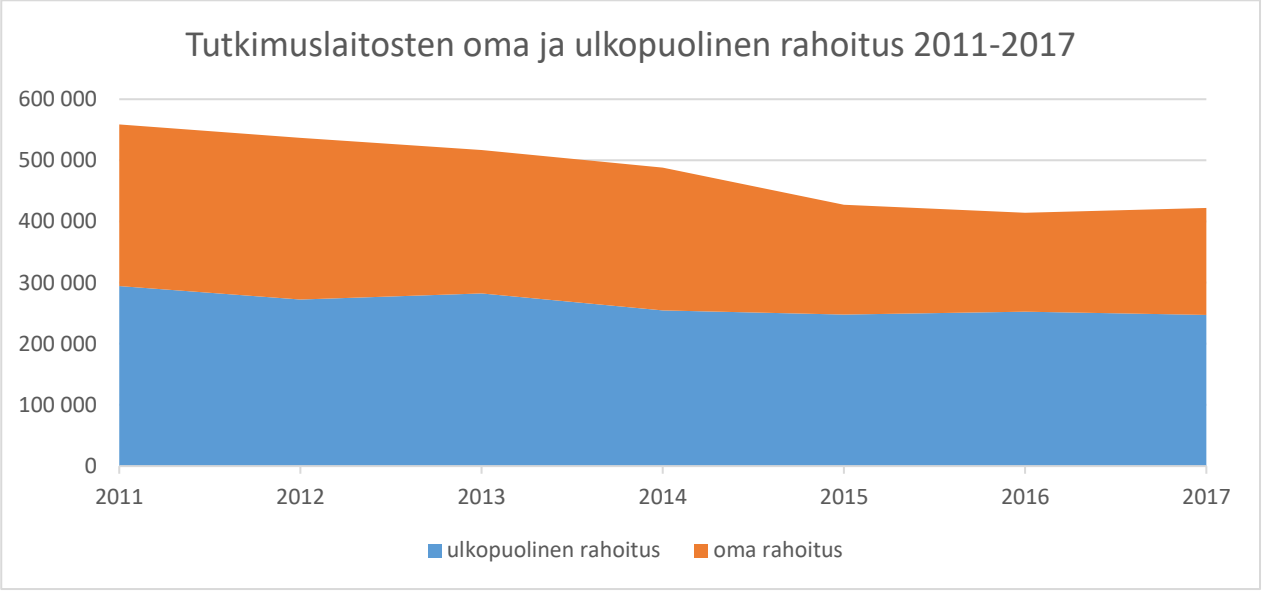

Valtion tutkimuslaitosten budjettirahoitus on ollut laskusuunnassa koko 2010-luvun. Laitosten tutkimusrahoitus on laskenut noin 24 % vuonna 2013 käynnistetyn tutkimuslaitosuudistuksen jälkeen. Tutkimuslaitosuudistuksen seurauksena tehtiin rahoitusjärjestelyjä, joilla muun muassa perustettiin Strategisen tutkimuksen neuvosto Suomen Akatemian yhteyteen.

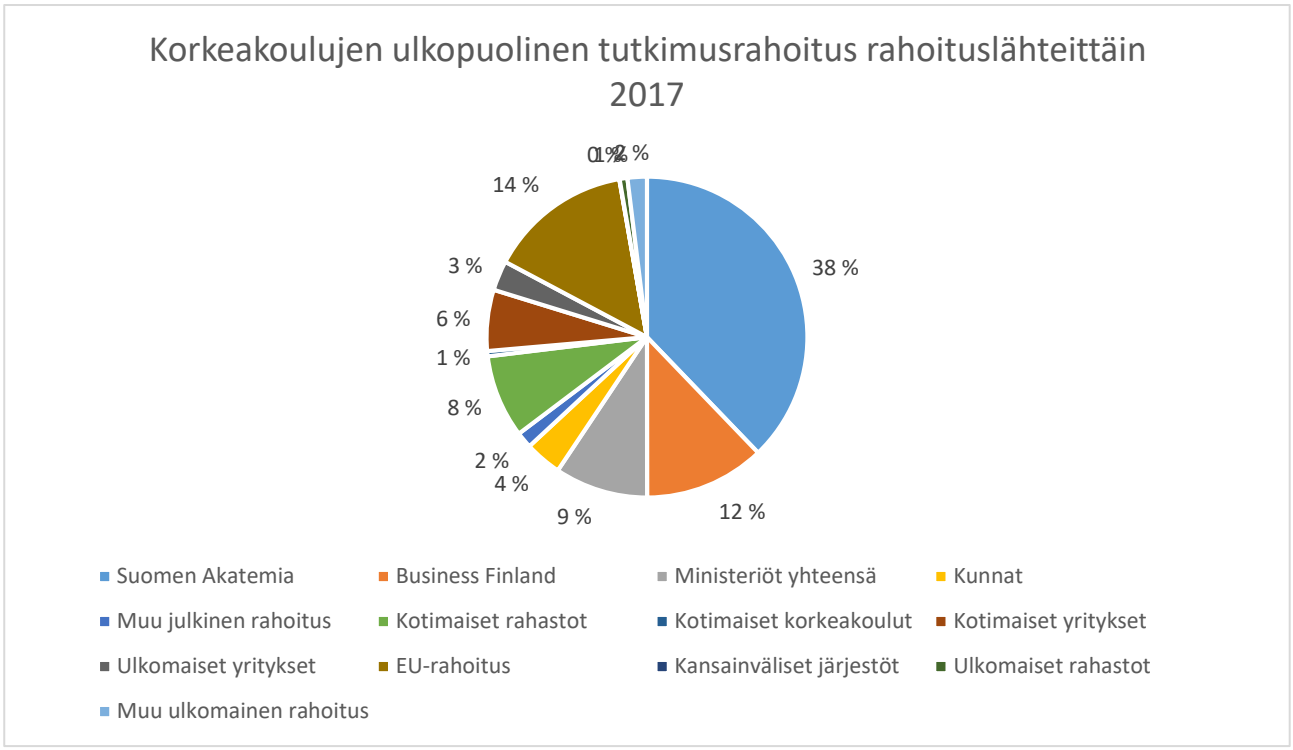

Lähde: Tilastokeskus

Korkeakoulut saavat vuosittain tutkimusrahoitusta useista lähteistä. Merkittävin lähde valtion talousarviosta OKM:n pääluokasta korkeakouluille siirtyvän rahoituksen jälkeen on Suomen Akatemia lähes 40 % osuudellaan ulkopuolisesta rahoituksesta. Muita merkittäviä rahoituksenlähteitä ovat Euroopan unioni (14 %), Business Finland (12 %), ministeriöt (9 %) ja kotimaiset säätiöt ja rahastot (8 %).

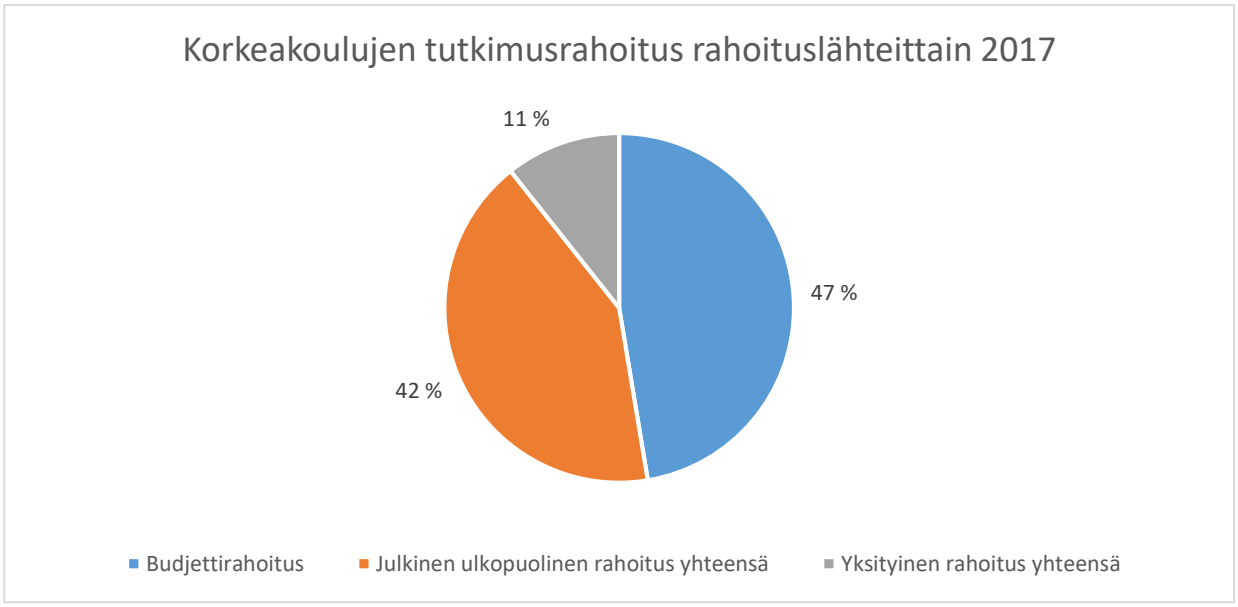

Lähde: Tilastokeskus

Lähes kaikki korkeakoulujen saama tutkimusrahoitus (kuten EU-rahoitus) on tavalla tai toisella julkista. Aidosti yksityistä tutkimusrahoitusta ulkomaisilta ja kotimaisilta yrityksiltä, liitoilta, rahastoilta ja säätiöiltä myönnetään yhteensä vuosittain noin 164 miljoonaa euroa, joka on 11 % kokonaisuudesta.

Taulukko 2: Korkeakoulujen ja tutkimuslaitosten tutkimusrahoitus lähteittäin vuonna 2017

(1000 euroa)	Yliopistot	% kokonaisuudesta	Ammatti-korkeakoulut	% kokonaisuudesta	Tutkimus-laitokset	% kokonaisuudesta
Yhteensä	1324464,9	100,0	167698,2	100,0	422 088	100,0
Budjettirahoitus	643854,3	48,6	68841,2	41,1	174 870	41,4
Oma rahoitus	24514,3	1,9	2327,0	1,4	0	0,0
Ulkopuolinen rahoitus yhteensä	656096,3	49,5	96530,0	57,6	247 218	58,6
Suomen Akatemia	303640,1	22,9	828,0	0,5	31 736	7,5
Muu opetusministeriö	8537,5	0,6	4101,4	2,4	0	0,0
Business Finland	90349,5	6,8	7307,0	4,4	31 971	7,6
Muu TEM	11051,8	0,8	20605,5	12,3	0	0,0
Muut ministeriöt yhteensä	10458,3	0,8	3564,6	2,1	39 629	9,4
Kunnat	11524,9	0,9	5428,0	3,2	3 207	0,8
Muu julkinen rahoitus	8972,7	0,7	2093,0	1,2	6 806	1,6
Kotimaiset rahastot	58474,2	4,4	4030,0	2,4	10 063	2,4
Kotimaiset korkeakoulut	3979,4	0,3	298,0	0,2	643	0,2
Kotimaiset yritykset	36438,9	2,8	7194,0	4,3	38 796	9,2
Ulkomaiset yritykset	15436,6	1,2	530,0	0,3	21 057	5,0
EU-rahoitus	76400,8	5,8	39568,5	23,6	50 350	11,9
Kansainväliset järjestöt	226,9	0,0	50,0	0,0	5 501	1,3
Ulkomaiset rahastot	6327,8	0,5	.	0,0	0	0,0
Muu ulkomainen rahoitus	13925,6	1,1	868,0	0,5	7 459	1,8

Lähde: Tilastokeskus

Taulukosta 2 ilmenee, että Suomen Akatemia on yliopistoille huomattavasti merkittävämpi rahoituslähde kuin ammattikorkeakouluille tai tutkimuslaitoksille. Ammattikorkeakoulut sen sijaan saavat suhteessa enemmän TKI-rahoitusta työ- ja elinkeinoministeriöltä. EU-rahoitus on molemmille korkeakoulusektoreille ja tutkimuslaitoksille tärkeä lähde. Ammattikorkeakouluille EU:n rakennerahastot ovat erityisen merkittävä rahoittaja. Muu kansainvälinen rahoitus (yritykset, järjestöt, säätiöt) on edelleen varsin pientä. Suomen Akatemian 429,4 miljoonasta euron kokonaisuudessa vuonna 2018 on noin 55,5 miljoonaa euroa strategiseen tutkimukseen.

Arvio monikanavaisen rahoitusjärjestelmän toimivuudesta käytännön tutkimustyön tekemisen kannalta

OECD:n tiede-, innovaatio- ja teknologiakatsauksessa 2018 kiinnitettiin huomiota julkisen tutkimusrahoituksen mekanismien monipuolistumiseen OECD-maissa. Perinteisemmän kilpaillun rahoituksen ja perusrahoituksen jaon ohella hienojakoisempi jaottelu on katsottu tarpeelliseksi. Monissa maissa on käytössä esimerkiksi erilaisia tutkimuksen huippuyksikköinstrumentteja, joissa rahoitusjaksot ovat pitkiä ja rahoitus on ainakin osin institutionaalista (OECD Science, Technology and Innovation Outlook 2018).

Suomessa toimiville tutkijoille on tarjolla tutkimusrahoitusta monista julkisista ja yksityisistä lähteistä. Vaihtelevat hakumenettelyt, tutkimusrahoituksen pirstaloituminen sekä hyvin suuri joukko hakijoita tarkoittavat, että vain pieni osa rahoitusta hakeneista saa myöntävän päätöksen. Suomen Akatemian keskeisissä rahoitusmuodoissa rahoitettujen osuus on 10-20 %, mikä on tyypillinen läpimenoprosentti monien muidenkin maiden tutkimusrahoittajilla. Tutkimussuunnitelmien teko on kuitenkaan harvoin tutkimusprojektien kannalta hukkaan heitettyä aikaa. Esimerkiksi Ayoubi ja kollegat totesivat tutkimuksessaan, että Sveitsin tutkimusrahoitushakuihin osallistuneet tutkijat julkaisivat enemmän ja vaikuttavampia artikkeleita sekä verkostoituivat laajemmin kuin muut myös silloin, kun rahoituspäätös oli negatiivinen[1].

Monikanavainen rahoitusjärjestelmä mahdollistaa myös hyvin erilaisten tutkimus-, kehitys- ja innovaatiotoiminnan hankkeiden rahoittamisen. Hakijoiden oikeusturvan, tasa-arvon ja tutkimus- ja innovaatiojärjestelmän tavoitteiden toteutumisen kannalta ei olisi järkevää esimerkiksi rahoittaa esimerkiksi ainoastaan yhdenlaista perustutkimusta tai pelkästään suuryritysten T&K-hankkeita.

OECD-maissa tutkimus- ja innovaatiotoiminnan rahoitusta kohdennetaan merkittävässä määrin kilpaillun rahoituksen mekanismeilla (Effective operation of competitive research funding systems, OECD STI policy paper No 57, Oct. 2018). Rahoitus voi kohdentua yksittäiselle tutkijalle, tutkimusryhmälle tai tutkimusorganisaatiolle. Kilpaillun rahoituksen avulla voidaan arvioida ja kannustaa tieteellistä huippuosaamista prosessilla, jota tiedeyhteisö hallinnoi. Kilpaillun rahoituksen yksi avainkysymys on onnistumisprosentti eli rahoitettujen hankkeiden suhde hakemusten määrään. OECD:n selvityksen aineistossa onnistumisprosentti vaihteli 10-20 % välillä. OECD:n selvityksessä haastatellut totesivat yleisenä huomiona, että alle 10 %:n onnistumisprosentti ei ole toivottava. Keskeisiä näkökohtia kilpaillun rahoituksen kehittämisessä on OECD:n selvityksen mukaan menettelyyn käytettyjen tosiallisten työpanosten ja kustannusten osoittaminen, hallinnollisen taakan vähentäminen, monitieteisyyden ja uudistumisen tukeminen sekä tutkimuksen relevanssin huomioiminen.

Mahdollisuudet edistää yhteiskunnallisen päätöksenteon perustumista tutkittuun tietoon

Yhteiskunnallisen päätöksenteon kysymykset ovat usein vaikeasti rajattavia, päätöksenteon tietotarpeet muuttuvat nopeasti. Vaativien yhteiskunnallisten ongelmien ratkaiseminen edellyttää kykyä hahmottaa laajoja kokonaisuuksia ja edellyttävät pitkäjänteistä, strategista, ilmiölähtöistä ja tietoperusteista päätöksentekoa. Päätöksenteossa tarvittava tieto voi olla sirpaleista tai vaikeasti tulkittavaa. Sosiaalinen media ja nopeutunut viestintä ovat osaltaan keskeisiä vaikuttajia päätöksenteon nopeuteen, osallistavuuteen ja läpinäkyvyyteen. Tiedon kysynnän ja tarjonnan kohtaamisen parantaminen ja tutkitun tiedon aseman vahvistaminen päätöksenteossa on siksi yhä tärkeämpää. Tutkitun tiedon hyödyntämisen tapoja ja toimintamalleja on useita, ja ne tulee sovittaa päätöksenteon kohteena olevan ilmiön, haasteen tai asian muodostamaan tarpeeseen.

Valtion tutkimuslaitosten ja tutkimusrahoituksen kokonaisuudistuksessa syksyllä 2013 perustettiin Suomen Akatemian yhteyteen strategisen tutkimuksen rahoitusväline kustantamaan pitkäjänteistä ongelmakeskeistä tutkimusta, jonka tarkoituksena on löytää ratkaisuja merkittäviin yhteiskunnan haasteisiin ja ongelmiin. Lisäksi valtioneuvoston yhteiskunnallista päätöksentekoa tukevia lyhemmän aikavälin tutkimus- ja selvitystöitä koordinoidaan valtioneuvoston kansliasta. Valtioneuvoston yhteisen selvitys- ja tutkimustoiminnan (VN TEAS) tavoitteena on tehostaa tutkimus-, ennakointi-, arviointi- ja seurantatiedon

[1] Ayoubi, C., Research Policy (2018), https://doi.org/10.1016/j.respol.2018.07.021

käyttöä ja siten vahvistaa päätöksenteon tietopohjaa. Alaan liittyvään keskeiseen tutkimus- ja tilastotietoon perehtymistä voidaan pitää keskeisenä osana hyvää virkamiesvalmistelua sekä hallintotapaa.

Suomessa on perustettu 2010-luvulla useita, eri tieteenalojen osaamista yhdistäviä asiantuntijapaneeleita, kuten kestävän kehityksen asiantuntijapaneeli (nyk. kestävyyspaneeli), ilmastopaneeli ja luontopaneeli. Paneelien toiminta ja kokoonpano on organisoitu eri tavoin. Tiedeyhteisö tuottaa tiedeneuvonantoa myös näiden rakenteiden ulkopuolella ja lisäksi esimerkiksi toimiessaan asiantuntijarooleissa tai viestiessään tutkimustuloksista. Nykyisessä neuvonannon kokonaisuudessa on tarve vahvistaa erityisesti tiedeyhteisölähtöistä tiedeneuvonantoa. Suomalaisen Tiedeakatemian koordinoimana Suomeen on kolmivuotisessa hankkeessa (2019-2021) perusteilla pysyvä tiedeneuvonantojärjestelmä. Järjestelmän tehtävänä on korkeatasoisen tieteellisen tiedon jalostaminen ja välittäminen päätösten valmistelijoille ja päätösten tekijöille. Sen roolina on erityisesti tarjota laaja-alainen ja poikkitieteellinen analyysi ja kokonaisnäkemys yksinomaan tieteen lähtökohdista. Tiedeneuvonantojärjestelmän toiminta arvioidaan ennen pilottihankkeen päättymistä.